

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Lykkens Blændværk

Citation: Brandes, Edvard: "Lykkens Blændværk", i Brandes, Edvard: *Lykkens Blændværk*, 1898, s. 193. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_05-shoot-idm140342404121424/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Lykkens Blændværk

forstod tilfulde, at den skønne Dame ikke maatte kompromitteres.

Endelig en Dag var alle Aftaler og Rejseforberedelser truffet, og Fruen kunde begive sig afsted. Hun rejste om Aftenen, fordi Flemming havde faaet Lov at gaa med samme Tog, omend i en anden Kupé, til Korsør, hvor Fruen vilde ligge Natten over. Værelser var bestilte i Forvejen, tre til hinanden stødende Rum: Fru Baltzer boede sammen med sin Datter paa den ene Side af en lille Salon; til den anden Side laa Flemmings Værelse. Og kunde, der havde kunnet kigge igennem Muren, vilde ved Midnatstide sét den yndigste Søvn-gængerske begive sig fra det ene Værelse til det andet.

Under Overfarten fra Korsør til Nyborg næste Morgen hændte det, at Fru Melitta Kragh med Dorothea og Fru Leontine Baltzer med Lily kom til at sidde ligeoverfor hinanden ved Frokosten.

De vekslede ingen Hilsen, men begge Damer betragtede hinanden med en Opmærksomhed, der efterhaanden fik en Tilsætning af

Foragt hos Fru Melitta, af Had hos Fru Baltzer.

Melitta havde aldrig før haft den smukke Frue og hendes pyntede Barn saa nær paa sig. Hun saa' tværs igennem Skuespillerinden. Melittas Kvindeblik fordunkledes ikke af den Attraa, som gjorde selv kloge Mænd blinde for Fru Baltzers Sjælstarvelighed. Melitta saa' hende som den usle og grusomme Flane, hun var, forstod hendes Pyntesyge, hendes Forfængelighed, hendes Libertinage og Hjärteraahed. Hun syntes at øjne de syv Dødssynder i denne pyntede og falske Kurtisanes Følge, og hun saa' i Omsorgen for det udmajede Barn en skændig Parodi paa den Moderfølelse, som fyldte hende helt. Hun væmmedes ved den Frækhed, hvormed Fru Baltzer ustandseligt spillede for Parterret med sin raffineret paaklædte Unge. Ved disse Tanker blev Melittas Blik saa alvorligt og truende, at Fru Baltzer fornåm det som svidende Stik over sit Ansigt.

Og hun paa sin Side følte pludselig et flammende Had imod denne alvorlige og rolige Kvinde, som sad dér i en Karakterens Værdighed, saa stik modsat hendes egen forløjede